

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 9. desember 2021 i sak 2021/622

Saken gjelder: Klage på vedtak om tildeling av produksjonstilskudd

Klager: Sálas – Sámi lágádus- ja aviisasearvi (Samisk forlegger- og avisforening)

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli og Karin Fløistad.

Bakgrunn:

- (1) iSámi.Press AS søkte 29. mars 2019 om produksjonstilskudd til samiske aviser for publikasjonen *Sámi Ođasmagasiidna* (heretter Sámmimag eller publikasjonen) for året 2019. Medietilsynet avslo søknaden 5. september 2019 med den begrunnelse at publikasjonen ikke tilfredstilte kravet til godkjent nettoopplag på 750 eksemplarer, jf. forskrift om tilskudd til samiske aviser av 17. mars 1997 (heretter forskriften) § 4 andre ledd, smh. § 15. Vedtaket ble påklaget 25. september 2019. Medietilsynet opprettholdt vedtaket, og oversendte klagen 24. januar 2020 for behandling i Medieklagenemnda.
- (2) iSámi.Press AS søkte 5. april 2020 om produksjonstilskudd til samiske aviser for Sámmimag for året 2020. I søknadsskjemaet var det oppgitt at antall godkjente nettoopplag i 2019 var 859, mens «[a]ntall utgitte nr. forrige år» var 48. I vedlegg til søknaden var summen av abonnement og bedriftssalg imidlertid angitt til 927. Medregnet 300 frieksemplarer var opplaget til sammen angitt til 1227 eksemplarer.
- (3) Medieklagenemnda behandlet klagen over Medietilsynets avslag på søknaden om produksjonstilskudd for året 2019 i sak 2020/89. Spørsmålet som nemnda skulle ta stilling til, var om abonnement som bedrifter hadde gitt som gave til sine kunder skulle medregnes i opplaget til publikasjonen. De øvrige vilkårene i forskriften var ikke gjenstand for vurdering i den saken. I nemndas vedtak 17. september 2020 konkluderte nemndas flertall med at gave- og bedriftsabonnement skulle medregnes i opplaget i henhold til retningslinjen i punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll, jf. forskriften § 4 andre ledd, smh. § 15. Medietilsynets vedtak ble på denne bakgrunn kjent ugyldig, og sendt tilbake for ny behandling basert på flertallets tolkning av opplagsvilkåret.
- (4) Norsk Opplagskontroll AS førte på vegne av Medietilsynet kontroll av beregningen av antall abonnement som klager hadde i 2019. I notatet datert 10. oktober 2020, var det totale opplaget beregnet til 980 i 2019. Dette var basert på godkjente abonnementsalg, bedriftssalg og «[f]rieksemplar iht. regler», angitt til henholdsvis 312, 358 og 300.
- (5) I brev 18. desember 2020 ble iSámi.Press AS' søknad om produksjonstilskudd for året 2019 innvilget. Tilskuddsbeløpet var 9 146 122 kroner. I vedtaket ble det

Postadresse

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Tlf.: 55 19 30 00

E-post: post@knse.no

orientert om at Norsk Opplagskontroll AS hadde foretatt en ny opplagskontroll i tråd med føringene i Medieklagenemndas avgjørelse i sak 2020/89. Tilsynet påpekte videre:

«Norsk Opplagskontroll AS gjennomførte en ny kontroll av opplaget, og kom til at det var mange usikkerhetsmomenter i opplagsberegningen. På dette grunnlag anbefalte Norsk Opplagskontroll AS full revisjon, utført av statsautorisert revisor, av opplagsberegningen for 2018, se vedlagte notat av 30. oktober 2020.

Medietilsynet besluttet å følge anbefalingen fra Norsk Opplagskontroll AS, og engasjerte [...] BDO AS til å utføre oppdraget. BDO AS leverte sin rapport 16. desember 2020, se vedlagt.

BDO AS har utført oppdrag i samsvar med ISRS 4400 «*Avtalte kontrollhandlinger*». Handlingene ble utført for å bistå Medietilsynet i kontroll av opplagstallene og grunnlag for å godkjenne støtte. BDO har ikke funnet noe i kontrollene som medfører at Sámi ođasmagasiidna får et opplag på under 750 abonnementer (medregnet 300 gratisabonnementer), når de kontrollerte abonnementene og bedriftsabonnementene for 2018.»

- (6) iSámi.Press AS mottok også et vedtaksbrev 18. desember 2020 om produksjonstilskudd for året 2020, hvor det fremgikk at tilskuddet ville bli på 2 773 907 kroner etter avkortning. I brevet stod det følgende:

«Sámi ođasmagasiidna oppfyller vilkårene for å motta produksjonstilskudd etter forskriften § 8, og får grunntilskudd og ekstratilskudd for samiske sider. Imidlertid blir tilskuddet avkortet etter forskriften § 8a da avisen ikke kan motta mer i tilskudd enn avisens samlede driftskostnader året før tilskudd ytes. Driftskostnadene til ISÁMI.PRESS AS var kroner 2 773 907 iht. selskapets årsregnskap for 2019. Det beregnede tilskuddsbeløpet etter § 8 overstiger driftskostnadene, og grunntilskuddet avkortes derfor tilsvarende.»

- (7) Sálas – Sámi lágádus- ja aviisasearvi (Samisk forlegger- og avisforening) (heretter klager) påklaget 30. desember 2020 vedtakene om tildeling av produksjonstilskudd til iSámi.Press AS for årene 2019 og 2020. Tilsynet ble samtidig bedt om å gi en begrunnelse for sin vurdering av at iSámi.Press AS oppfylte de øvrige vilkårene for å kvalifisere for tilskudd for 2019 og 2020, jf. forskriften § 4.
- (8) I brev 15. januar 2021 redegjorde Medietilsynet for sin vurdering av at iSámi.Press AS oppfylte de kumulative vilkårene i forskriften § 4 for tilskuddsårene 2019 og 2020.
- (9) iSámi.Press AS ble 22. januar 2021 varslet om omgjøring av vedtaket for året 2020. I brevet fremgikk det at iSámi.Press AS hadde fått utbetalt 66 090 kroner for mye: «Feilen skyldes at avisen har mottatt 66 090 kroner i distribusjonstilskudd for aviser i Finnmark i 2020». Medietilsynet opplyste at dette beløpet derfor måtte gå i fratrekk i det endelige oppgjøret.
- (10) iSámi.Press AS påklaget 29. januar 2021 vedtaket 18. desember 2020 om avkortning av tilskuddet for året 2020. I samme brev ble det gitt merknader til varselet om omgjøring 22. januar 2021. Det ble bestridt at Medietilsynet hadde adgang til å omgjøre vedtaket til ugunst for iSámi.Press AS. iSámi.Press AS' klage på vedtaket om avkortning ble opprettholdt, og oversendt til Medieklagenemnda

30. mars 2021. iSámi.Press AS' klage behandles i Medieklagenemndas sak 2021/623.

- (11) iSámi.Press AS ble 6. mai 2021 varslet om omgjøring av vedtaket for året 2019. Bakgrunnen for dette var at iSámi.Press AS hadde fremlagt en oppdatert oversikt over antall utgitte sider på norsk og samisk for samtlige utgaver av publikasjonen i 2018 og 2019. Oversikten avdekket at det var avvik i antall sider som var oppgitt i iSámi.Press AS' søknader for 2019 og 2020, og som var lagt til grunn i vedtakene for produksjonstilskudd. Ny beregning viste at iSámi.Press AS hadde fått 67 785 kroner for mye utbetalt. I varselet ble det for øvrig opplyst om at det ikke var grunnlag for å endre vedtaket for året 2020, hvor tilskuddet ble avkortet med hjemmel i forskriften § 8 a.
- (12) Nemndsmøte i saken ble avholdt 17. november og 9. desember 2021.

Anførsler:

Klager har i det vesentlige anført:

- (13) Klager har rettslig klageinteresse. Som utgiverorganisasjon for samiske aviser, har organisasjonen en konkret, praktisk og aktuelle interesse i en nødvendig avklaring av praktiseringen og forståelsen av forskriften. De aktuelle spørsmålene i saken ligger helt klart innenfor foreningens formål og naturlige virkeområde å ivareta. Dessuten er klager en bransjeorganisasjon for de to øvrige avisene som får tilskudd.
- (14) Medietilsynets vedtak om å innvilge produksjonstilskudd til iSámi.Press AS for årene 2019 og 2020 skal kjennes ugyldige. Dette begrunnes med at Medietilsynet har lagt til grunn feil forståelse av forskriften § 4. Vilklårene i første ledd nr. 1 og andre ledd må ses i sammenheng, da innholdskravet relaterer seg til samtlige 48 utgaver. En annen forståelse vil kunne medføre at det er tilstrekkelig å utgi 25 utgaver som tilfredsstiller innholdskravene, mens de resterende 23 utgavene kan være med et helt annet stoff. Ordningen kan da åpenbart misbrukes. Videre foreligger det ingen holdepunkter for at «dagspressekarakter» skal forstås annerledes i forskriften enn det som er lagt til grunn i forskriften om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier av 25. mars 2013. Det er feil at breddekravet ikke gjelder etter forskriften om tilskudd til samiske aviser. Publikasjonens innhold har preg av ukepresse, og formidler uansett ikke et bredt innhold av nyheter.
- (15) Uavhengig av hvordan innholdskriteriene skal forstås, er det på det rene at iSámi.Press AS' utgitte numre 11/2018 og 12/2019 ikke tilfredsstiller innholdskriteriene. Aktøren har dermed både for årene 2019 og 2020 utgitt færre enn 48 støttekvalifiserte utgaver av publikasjonen. iSámi.Press AS skulle derfor verken ha fått produksjonstilskudd i 2019 eller 2020.
- (16) Det er kun reelle, individuelle salg som skal regnes med i nettoopplaget. Det skal derfor ses bort fra eksempelvis større bedriftssalg og frieksemplarer ved utregningen av et nettoopplag på 750 eksemplarer. I denne saken er kravet i realiteten redusert med 40 prosent, da det er godtatt 300 frieksemplarer.
- (17) I et tilfelle som dette, hvor publikasjonene har ulike formater, må det skje en omregning til et felles format for å komme frem til et korrekt antall produserte sider

med samisk tekst. Dette er helt avgjørende for å få en riktig utregning av det variable tilskuddet.

- (18) Det må foretas minst like betryggende innholdsanalyser av nye søkere til den samiske pressestøtteordningen, som etter støtteordningen til alminnelige nyhets- og aktualitetsmediene. Et utvalg på tre utgaver kan ikke anses forsvarlig.
- (19) Det er en alvorlig saksbehandlingsfeil at forskriftens strenge vilkår for å kunne få tilskudd først avklares etter at vedtaket er truffet og eventuelt støtte er utbetalt. Dette tilsier at vedtakene er ugyldige. Tilsvarende må det i seg selv medføre ugyldighet at breddekravet ikke er vurdert.
- (20) Det er klager, og ikke iSámi.Press AS, som har krav på å få sine sakskostnader dekket.

iSámi.Press AS har i det vesentlige anført:

- (21) Klager mangler rettslig klageinteresse, og klagen skal dermed avvises.
- (22) Medietilsynet har lagt til grunn en riktig forståelse av forskriften § 4.
- (23) De utgitte numrene 11/2018 og 12/2019 er ikke rene reklame- og annonseblad. Utgavene inneholder nyheter, portretter og beskrivelser av ulike arrangementer som finner sted i påskeuken. Beskrivelser av tradisjonelle feiringer av samiske språk, kultur, kunst, musikk og håndverk må anses for være en viktig del av tilskuddsordningens formål om å legge til rette for «språkutvikling i det samiske samfunn».
- (24) Eventuelle feil anført av klager kan under enhver omstendighet ikke gi grunnlag for omgjøring til ugunst. Dette må gjelde selv om vedtakene skulle anses for å være ugyldige.
- (25) Sakskostnader knyttet til klagebehandlingen må innvilges. Det vises til at klager ikke hadde «fyldestgjørende grunn til å kreve endring av vedtaket», jf. forvaltningsloven § 36 andre ledd.

Medietilsynet har i det vesentlige anført:

- (26) Det bestrides ikke at klager har rettslig klageinteresse.
- (27) Innholdskravet i forskriften § 4 første ledd nr. 1 og § 4 andre ledd er to separate vilkår som hver for seg må være oppfylt for at publikasjonen skal være tilskuddsberettiget. Det er derfor ikke avgjørende at publikasjonens utgitte numre 11/2018 og 12/2019 inneholder mer enn 50 prosent annonser. Forskriften § 4 første ledd nr. 6 knytter seg ikke til hver enkeltutgave av publikasjonen, men til dens totale volum i siste kalenderår.
- (28) Publikasjonen oppfylder innholdskravet i forskriften § 4 første ledd nr. 1. Innholdsvurderingen er gjennomført metodisk forsvarlig og i tråd med forvaltningens utrednings- og undersøkelsesplikt. I tillegg til en full analyse av tre utvalgte utgaver for henholdsvis 2018 og 2019, er øvrige utgaver for årene 2018 og 2019 gjennomgått for å se om utvalget for analysene var representative.

Gjennomgangen sjekket at utgavene har leder og antall nyhets-, debatt-, kronikk- og annonsesider med videre ble talt. Det understrekes at innholdsanalysene av publikasjonen ble gjennomført før vedtakene ble fattet.

- (29) Det gjelder ikke et særskilt vilkår om bredde etter forskriften. Under enhver omstendighet har den journalistiske bredden for publikasjonen blitt vurdert i tråd med mediestøtteloven § 6, og må anses oppfylt.
- (30) Nettoopplaget for publikasjonen er beregnet riktig etter forskriften § 4 andre ledd. Bedriftssalg skal medregnes, noe Medieklagenemnda fastslo i sak 2020/89.
- (31) Det er ikke holdepunkter for å skille mellom ulike formater. Antall sider beregnes uavhengig av format. Det er opp til utgiveren selv å ta stilling til hva som er hensiktsmessig for publikasjonen.

Klagenemndas vurdering:

- (32) Saken gjelder klage over tildelt produksjonstilskudd til iSámi.Press AS 18. desember 2020 for årene 2019 og 2020. Klagen ble framsatt 30. desember 2020, og er følgelig rettidig, jf. forvaltningsloven § 29.
- (33) Medietilsynets behandling av klagers søknad er gjort med hjemmel i forskrift om tilskudd til samiske aviser av 17. mars 1997 (forskriften).

Rettslig klageinteresse

- (34) Før klagenemnda kan realitetsbehandle klagen, må det vurderes om klager har rettslig klageinteresse i saken.
- (35) Det følger av forvaltningsloven § 28 første ledd at enkeltvedtak kan påklages av en part eller «annen med rettslig klageinteresse i saken».
- (36) Vedtakene om å tildele produksjonstilskudd til iSámi.Press AS retter seg ikke mot klager, og berører heller ikke klager direkte, jf. partsdefinisjonen i forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav e. Avgjørende er derfor om klager har «rettslig klageinteresse i saken».
- (37) I Ot.prp. nr. 38 (1964-1965) s. 97 vises det til forvaltningskomiteens innstilling, hvor det tas til orde for at det i denne vurderingen må ses hen til om det er rimelig at vedkommende har klageinteresse. I uttalelse fra Justisdepartementets lovavdeling 18. oktober 2006 (JDLOV-2006-5522) er vurderingstemaet formulert slik: «Utgangspunktet er at klageren har rettslig klageinteresse dersom han har en viss aktuell tilknytning til saken og saksutfallet. Klagerens interesse i saken må ha en slik art og styrke at det er rimelig å gi klagerett.» Tilsvarende formuleringer er lagt til grunn i juridisk teori, se eksempelvis Eckhoff/Smith, Forvaltningsrett, 10. utg. 2014 side 293: «Vedtaket må ikke nødvendigvis ha rettslige konsekvenser for klageren. Det er tilstrekkelig at hans interesse har slik art og styrke at det er rimelig å gi ham et rettskrav på å få vedtaket overprøvd.»
- (38) I NOU 2019: 5 (Ny forvaltningslov) på s. 612 har Forvaltningslovutvalget foreslått å erstatte «rettslig klageinteresse» med «andre som i vesentlig grad berøres av

vedtaket». Utvalget har på s. 281 påpekt at hensynet til effektiv bruk av ressurser tilsier at «klageadgangen er (minst) like vid som søksmålsadgangen». Etter tvisteloven § 1-3 andre ledd stilles det krav om at saksøkeren har «et reelt behov for å få kravet avgjort». Dette gjøres ut fra en samlet vurdering av «kravets aktualitet og partenes tilknytning til det».

- (39) Etter tvisteloven § 1-4 første ledd kan foreninger reise søksmål i eget navn om forhold som «ligger innenfor organisasjonens formål og naturlige virkeområde å ivareta». Vilåårene i § 1-3 må også väre oppfyllt.
- (40) Spørsmålet om klager har «rettslig klageinteresse i saken» må derfor avgjøres med grunnlag i en bred vurdering, hvor det sentrale er på hvilken måte og i hvor stor grad man berøres av vedtaket. Det er på det rene at det foreligger klagerett dersom klageren har en reell og direkte interesse i utfallet av en avgjørelse.
- (41) I Brønnøysundregistrene er klager oppgitt å være en bransjeorganisasjon for samiske aviser og forlag. Av informasjonsarket som klager har fremlagt om organisasjonen, er det listet opp fire formålspunkter. De tre første punktene gjelder å sikre ytringsfriheten i Sameland generelt, øke respekten for urbefolknings kulturelle yringer og å styrke og utvikle litteraturens og journalistikkens kår i Sameland. I siste punkt er ett av formålene formulert slik: «Å synliggjøre, forsvare og styrke posisjonen til samiske forleggere og utgivere og ta vare på deres faglige og økonomiske interesser.»
- (42) Klager er en samisk forelegger- og avisforening som organiserer Ávvir og Ságat. Dette er de to avisene som fram til året 2019 var de eneste avisene som var omfattet av ordningen med produksjonstilskudd til samiske aviser. Klagers medlemmer påvirkes direkte av vedtakene om tildeling av produksjonstilskudd til iSámi.Press AS, ettersom tilskuddsordningen er rammestyrte. Selv om dette ikke var tilfellet for tilskuddsåret 2019, på bakgrunn av økte bevillinger til ordningen som følge av at iSámi.Press AS etter Medietilsynets nye vurdering skulle fått tilskudd, er dette situasjonen for 2020 og antakelig også fremover i tid. Når iSámi.Press AS anses for å komme inn under ordningen og innvilges tilskudd, vil dette følgelig påvirke størrelsen på produksjonstilskuddene til Ávvir og Ságat.
- (43) At iSámi.Press AS kommer inn under tilskuddsordningen for samiske aviser, har altså klare økonomiske virkninger for de øvrige to avisene som omfattes av ordningen. Virkningene er åpenbart av reell og praktisk betydning, da midlene deles på et svært begrenset antall søkere. Videre er det et sentralt tema i klagen hvordan forskriftens vilkår for å kvalifisere for tilskudd skal forstås.
- (44) Klagenemnda ser det slik at klagen gjelder forhold som ligger innenfor organisasjonens formål og naturlige virkeområde å ivareta. Gyldigheten av vedtakene har klare økonomiske virkninger for foreningens medlemmer og har også betydning for hvor strenge krav som stilles til nyhets- og aktualitetsstoff i samiske aviser. Spørsmålene i saken har følgelig også betydning for fremtidige søknadsrunder. Sett hen til disse momentene, finner nemnda det dessuten rimelig at klager har klagerett i saken.
- (45) Klager har rettslig klageinteresse i saken, og klagen må følgelig realitetsbehandles.

Vilkårene for å være støtteberettiget – forskriften § 4

- (46) Det følger av forskriften § 4 første ledd nærmere vilkår for når tilskudd til samiske aviser kan ytes. Det stilles blant annet krav om at publikasjonen «inneholder nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner», at det tas «reell betaling» for abonnement og at det «i siste kalenderår i gjennomsnitt ikke har hatt mer enn 50 prosent annonser av det totale volum». Av andre ledd følger det at avisen må utkomme «regelmessig med minst 48 nummer per år med et gjennomsnittlig nettoopplag på minst 750 eksemplarer». Dette er kumulative vilkår, og i henhold til tredje ledd må vilkårene ha vært oppfylt i minst ett kalenderår før tilskudd kan gis.

Forskriften § 4 andre ledd – krav til antall utgitte nummer

- (47) Klagenemnda vil først ta stilling til om vilkåret om at avisen utkommer regelmessig med «minst 48 nummer per år» er oppfylt, jf. forskriften § 4 andre ledd. iSámi.Press AS har i søknadene oppgitt at Sámimag hadde 48 utgitte numre, både i 2018 og 2019. Antallet i seg selv er bekreftet av Norsk Opplagskontroll AS, og er heller ikke omstridt. Numrene 11/2018 og 12/2019, som begge ble utgitt i forbindelse med Karasjok påskefestival, er inkludert i dette antallet. Spørsmålet er om disse to påskenumrene kan regnes som «nummer» i forskriftens forstand. Dette er avgjørende for om avisen omfattes av tilskuddsordningen.

- (48) Forskriften inneholder ingen legaldefinisjon av «nummer». Klagenemnda er likevel ikke i tvil om at dette er et vilkår som har et selvstendig rettslig innhold. I forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier av 25. mars 2014 (heretter forskriften 2014) – som regulerer den alminnelige tilskuddsordningen til nyhets- og aktualitetsmedier – er det i § 4 andre ledd inntatt et vilkår om at medier som kommer ut én gang i uken, må ha «minst 48 utgaver per kalenderår» for å være omfattet av tilskuddsordningen. I § 2 fjerde ledd er det inntatt en legaldefinisjon av «utgave», og den lyder slik:

«Med *utgave* menes betalt nummerert produkt der hovedinnholdet er oppdatert i forhold til forrige utgave av produktet. Nyhets- og aktualitetsmedier som oppdateres kontinuerlig eller som består av en portefølje med tilknyttede medieprodukter, kan få godkjent maksimalt én utgave per dag.» (kursiv i original)

- (49) For at det publiserte produktet skal regnes for å være en «utgave» etter forskriften 2014, må det altså være *betalt* (med andre ord må det være mulig å kjøpe det publiserte produktet), det må være *nummerert* og *hovedinnholdet må være oppdatert i forhold til forrige utgave*. De nærmere kravene til innholdet i nyhets- og aktualitetsmedier framgår av forskriften 2014 § 3 første ledd nr. 2: Mediet må inneholde et bredt tilbud av nyhets-, aktualitet- og debattstoff fra ulike samfunnsområder. For at produktet skal regnes for å være en «utgave», må det altså ha skjedd en oppdatering av det redaksjonelle stoffet sammenhold med forrige utgave.
- (50) Klagenemnda tar som et utgangspunkt at legaldefinisjonen av «utgave» i § 2 fjerde ledd i forskriften 2014 ikke direkte kan legges til grunn for tolkningen av vilkåret «nummer» i § 4 andre ledd i forskriften om tilskudd til samiske aviser. Dels skyldes dette at legaldefinisjonen framkommer i en forskrift som regulerer en annen

tilskuddsordning enn den som er aktuell i foreliggende sak, og dels skyldes det at det i forskriften 2014 er «utgave» som legaldefineres, og ikke «nummer», som er vilkåret i forskriften om tilskudd til samiske aviser. Betydningen av dette siste argumentet svekkes imidlertid i noen grad av at forskriften både bruker «nummer» og «utgave» om det samme, sml. § 4 andre ledd og § 8 andre ledd. Og i § 8 tredje ledd brukes flertallsformen «utgivelser».

- (51) Selv om legaldefinisjonen av «utgave» i forskriften 2014 ikke direkte og uten videre løser det tolkingsspørsmålet som klagenemnda skal ta stilling til i foreliggende sak, mener nemnda at denne legaldefinisjonen likevel har relevans for tolkningen av vilkåret «nummer» i forskriften. Nemnda har nemlig vanskelig for å se hvilke hensyn som skulle begrunne at bestemmelsen i § 4 andre ledd i forskriften skulle gi uttrykk for et vesentlig annet rettslig innhold enn det som kommer til uttrykk i § 4 andre ledd første punktum i forskriften 2014. Nemnda vil for ordens skyld presisere at den med dette ikke mener å gi uttrykk for at de to forskriftene skal tolkes likt i ett og alt. Dette må vurderes vilkår for vilkår.
- (52) Klagenemnda har fra Medietilsynet fått oversendt både nummer 11/2018 og nummer 12/2019. De to numrene framstår med vesentlige likhetstrekk, og nemnda finner derfor at vurderingene av om disse to er «nummer» i forskriftens forstand, vil være sammenfallende.
- (53) Klagenemnda vil først peke på at Sámimags logo har en avvikende plassering på forsiden av påskenumrene (nederst til venstre) sammenholdt med de øvrige numrene av avisen (øverst til venstre). Logoen som er brukt på forsiden av påskenumrene er også betydelig nedskalert sammenholdt med de øvrige numrene. Det sentrale blikkfanget på forsiden av nummer 12/2019 er teksten «Bures boahthin Kárášjoga Beassášdoaluide» og «Velkommen til Karasjok påskefestival» sentrert øverst på forsiden med relativt stor skriftstørrelse. En langt på vei tilsvarende tittel, men med en litt annerledes plassering, preger forsiden av nummer 11/2018. Slik nemnda vurderer det, har avisens logo på påskenumrene fått en plassering som ikke egner seg særlig godt for løssalg, siden den er plassert på en slik måte at den forsvinner helt, eller i alle fall vil kunne bli svært lite synlig ved eksponering i et avis- eller magasinstativ. I tilknytning til dette finner nemnda også grunn til å bemerke at det på forsiden av påskenumrene heller ikke er opplysninger om utsalgspris. Nemnda må for sin vurdering derfor legge til grunn at påskenumrene ikke selges i løssalg. Som påpekt i avsnitt 48 ovenfor, følger det av legaldefinisjonen av «utgave» i forskriften 2014 § 2 fjerde ledd et krav om «betalt [...] produkt». Forskriften om tilskudd til samiske aviser oppstiller i § 4 første ledd nr. 3 blant annet et vilkår om at avisen tar «reell betaling for [...] løssalg». Nemnda er usikker på om dette vilkåret skal tolkes som et krav om at alle numre også må selges i løssalg, men er likevel av den oppfatning at det faktum at påskenumrene ikke selges i løssalg, trekker i retning av at de ikke kan regnes for å være «nummer» i forskriftens forstand.
- (54) Under henvisning til at legaldefinisjonen av «utgave» i forskriften 2014 § 2 fjerde ledd indirekte stiller krav til innholdet ved å oppstille et krav om at dette skal oppdateres i forhold til forrige utgave, mener klagenemnda at det også for spørsmålet om de to påskenumrene skal regnes for å være «nummer» i forskriftens forstand, må stilles visse krav til innholdet. Slik faktum i denne saken ligger an, er det ikke nødvendig for nemnda å ta stilling til hvor mye – eller hvor lite – nyhets-

og aktualitetsstoff som må til for at «nummer»-vilkåret i forskriften § 4 andre ledd skal være oppfylt.

- (55) Klagenemnda må for sin del legge til grunn at de to påskenumrene av Sámmag ikke inneholder noe som helst av redaksjonelt bearbeidet nyhets- og aktualitetsstoff. For det første er det slik at begge påskenumrene inneholder betydelige mengder annonser. Disse sidene er merket «Annonse». For det andre inneholder begge numre en rekke tekster som umiddelbart kanskje framstår som redaksjonelt bearbeidet nyhets- og aktualitetsstoff. Nemnda må likevel for sin vurdering legge til grunn at det ikke forholder seg slik, og legger avgjørende vekt på at alle disse tekstsidene er merket «Reklame». Nemnda stiller seg derfor uforstående til anførselen fra iSámi.Press AS, blant annet i e-post 17. november 2021 til nemnda, om at begge påskenumrene oppfyller kravet om å være et redaktørstyrt, journalistisk avisprodukt. Samtlige sider i de to påskenumrene er enten merket «Annonse» eller «Reklame».
- (56) I forlengelsen av dette skal det også bemerkes at symbolet med fire fargede trekkanter (med underteksten «nyheter» på henholdsvis nordsamisk («oddasat»), sørsamisk («saernie») og norsk), som på de øvrige numrene av Sámmag er plassert øverst til høyre på forsiden av avisen, er fjernet fra forsiden på påskenumrene. De to påskenumrene mangler også opplysninger om redaktør. I tillegg kommer at tekstfeltet som på øvrige numre av Sámmag er plassert på samme side som redaktørens lederartikkel – som blant annet inneholder opplysninger om utgiver, at magasinet er produsert i tråd med Vær varsom-plakaten og formuleringen «SÁMi Ođasmagasiidna inneholder samiske nyheter og fordypende artikler på nord- og sørsamisk, samt norsk» – ikke er inntatt i de to påskenumrene. Alt dette er momenter som etter nemndas vurdering harmonerer godt med de vurderinger som er gjort i avsnittet ovenfor om at de to påskenumrene av Sámmag ikke inneholder noe som helst av redaksjonelt bearbeidet nyhets- og aktualitetsstoff.
- (57) For ordens skyld vil klagenemnda bemerke at begge de to påskenumrene er nummerert. Kravet om nummerering inngår som et element i legaldefinisjonen av «utgave» i § 2 fjerde ledd i forskriften 2014, men framgår ikke som krav etter forskriften om tilskudd til samiske aviser. Nemnda er uansett av den oppfatning at i den helhetsvurdering som nemnda må foreta i denne saken, så vil spørsmålet om nummerering være av underordnet betydning.
- (58) Klagenemnda har på dette grunnlaget kommet til at de to påskenumrene av Sámmag (nummer 11/2018 og nummer 12/2019) ikke kan regnes for å være «nummer» i forskriftens forstand. Konsekvensen av dette standpunktet er at avisen ikke har kommet ut med det nødvendige antall nummer, verken i 2018 (for tildelingen for året 2019) eller i 2019 (for tildelingen for året 2020), jf. forskriften § 4 andre ledd. Siden vilkårene i § 4 er kumulative, blir konklusjonen at avisen ikke kvalifiserer for produksjonstilskudd.
- (59) Ettersom klagenemnda har kommet til at vedtakene om å tildele iSámi.Press AS produksjonstilskudd for årene 2019 og 2020 er ugyldige, er det strengt tatt ikke nødvendig å ta stilling til klagers øvrige anførsler. Siden flere av anførselene gjelder prinsipielle spørsmål knyttet til hvordan forskriftens vilkår skal forstås, som vil kunne være av betydning for fremtidige søknadsrunder, har nemnda likevel funnet grunn til å behandle disse for å avklare rettstilstanden.

Forskriften § 4 første ledd nr. 1 – innholdskravet

- (60) Klagenemnda går så over til å vurdere om publikasjonen oppfyller vilkåret i § 4 første ledd nr. 1 om å inneholde «nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner».
- (61) Klagenemnda legger til grunn at dette vilkåret stiller krav om at publikasjonen inneholder nyhets- og aktualitetsstoff som er dagsaktuelt og at dekningen er løpende. Nemnda har lagt til grunn at tilsvarende krav gjelder for aviser etter forskriften 2014, se eksempelvis sak 2020/268, avsnitt 57. Det tilføyes at partene ikke synes å være uenige i at tilsvarende også gjelder etter forskriften om tilskudd til samiske aviser.
- (62) Klager har med henvisning til reguleringen etter den ordinære ordningen – både før og etter forskriftsendringen i 2014 – argumentert for at det også må innfortolkes et breddekrav i vilkåret «dagspressekarakter».
- (63) Forskriften gir begrenset veiledning for dette spørsmålet.
- (64) Forskrift om produksjonstilskudd til dagsaviser av 7. november 1996 § 3 første ledd nr. 1 og dens etterfølger (2009) § 3 første ledd nr. 1 inneholdt likelydende vilkår som forskriften § 4 første ledd nr. 1; nemlig at avisen «inneholder nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner».
- (65) Forskriften 2014 har på dette punktet fått en helt annen utforming. Her heter det i § 3 første ledd at tilskudd bare ytes dersom nyhets- og aktualitetsmediet:
 - «1. har som hovedformål å drive journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt til allmennheten. Tilskudd gis ikke til medium som har som hovedformål å drive med reklame eller markedsføring. Tilskudd gis heller ikke til medium som hovedsaklig er rettet mot medlemmer eller ansatte i bestemte organisasjoner, foreninger eller selskap.
 - 2. inneholder et bredt tilbud av nyhets-, aktualitets- og debattstoff fra ulike samfunnsområder. Tilskudd gis ikke til medium som inneholder en overvekt av annonser. Tilskudd gis heller ikke til medium som i all hovedsak inneholder stoff om ett eller noen få samfunnsområder, eller som i hovedsak inneholder stoff vinklet ut fra en spesiell faglig, politisk, ideologisk, religiøs eller etnisk bakgrunn.»
- (66) Klagenemnda har i sakene 2020/243 og 2020/268 tolket § 3 første ledd nr. 1 og nr. 2 i forskriften 2014. Av interesse for foreliggende sak gjengis følgende fra nemndas avgjørelse i sak 2020/268 om tolkningen av denne bestemmelsen:
 - «(56) Med forskriftsendringen ble innholdsvilkåret endret slik at «dagspressekarakter» ble tatt ut av bestemmelsen, mens det ble føyd til at støtteberettigede medier måtte inneholde «et bredt tilbud» av nyheter mv., og videre ble det tatt inn et krav om at mediet måtte inneholde stoff fra «ulike samfunnsområder». Kravet om bredt tilbud er også framhevet av departementet i Høringsnotatet 2012 på s. 14:
 - «Departementet legger til grunn at formålet med produksjonstilskuddet er å fremme den *brede* samfunnsdebatten, og å holde befolkningen *bredt og generelt* orientert om ulike samfunnsspørsmål ...» (kursiveringer i original)

(57) Klagenemnda er av den oppfatning at det i vilkåret «dagspressekarakter» både lå et krav om bredde i innholdet, og et krav om at dekningen skulle være dagsaktuell og løpende. Dette var sentrale karakteristika ved de avisene som var omfattet av den dagjeldende støtteordningen. Som påpekt i avsnittet ovenfor, framgår nå kravet om bredde i innholdet direkte av ordlyden i § 3 første ledd nr. 2. Og på samme måte som § 3 første ledd nr. 1 andre og tredje punktum i form av negative avgrensninger utdyper hva som ligger i vilkåret om hovedformål, gir § 3 første ledd nr. 2 andre og tredje punktum ytterligere veiledning til hvordan innholdsvilkåret skal tolkes. Tilskudd gis ikke til medium som inneholder en overvekt av annonser, til medium som i all hovedsak inneholder stoff fra ett eller noen få samfunnsområder, eller til medium som vinkler stoffet utfra en spesiell bakgrunn.

[...]

(60) Klagenemnda la i sak 2020/0243 (Dagbladet Pluss) til grunn at vilkåret om bredt tilbud gir uttrykk for et krav om at det må være en viss helhetlig balanse mellom de ulike stoff- og innholdstypene. Det er ikke et krav om at alle stoffområder skal være dekket med samme tyngde, men det må være en viss dekning innenfor hver kategori. I tillegg til at et slikt krav nærmest følger direkte av ordlyden i forskriftsbestemmelsen, kan kravet om bredt tilbud forankres med en henvisning til den bredden i temaområder og sjangre som har kjennetegnet de nyhets- og aktualitetsmedier som har vært omfattet av denne støtteordningen helt siden den ble etablert.»

- (67) Klagenemnda kom på dette grunnlaget til at det etter forskriften som regulerer den alminnelige tilskuddsordningen til nyhets- og aktualitetsmedier, gjaldt et krav om bredde i publikasjonens innhold før forskriftsendringen i 2014. Som påpekt er dette kravet nå uttrykkelig inntatt i forskriften 2014 § 3 første ledd nr. 2. Et tilsvarende breddekrav fremgår ikke uttrykkelig av forskriften om tilskudd til samiske aviser.
- (68) Klagenemnda presiserer at det ikke er noe prinsipielt til hinder for at vilkåret om «dagspressekarakter» må forstås annerledes etter forskriften om tilskudd til samiske aviser. Hensynet til sammenhengen i forskriftsverket tilsier likevel generelt at vilkår med tilsvarende ordlyd tolkes likt innenfor ett og samme rettsområde. Med mindre det er klare holdepunkter eller argumenter for at tilsvarende vilkår eller bestemmelser gis ulike meningsinnhold, er det nemndas syn at de beste grunner taler for en lik praktisering. Dette gjelder desto mer når det er det samme forvaltningsorganet som forvalter begge tilskuddsordningene.
- (69) Med dette som bakteppe, vil klagenemnda i det følgende ta stilling til hvordan vilkåret «nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner» i forskriften § 4 første ledd nr. 1 skal forstås.
- (70) I motsetning til innholdsvilkåret i § 3 første ledd i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier, er det ikke skjedd en tilsvarende endring av ordlyden i § 4 i forskriften om tilskudd til samiske aviser. Etter klagenemndas syn ville det vært naturlig med en tilsvarende endring i forskriften § 4 første ledd nr. 1 dersom bestemmelsene skulle forstås likt i henhold til journalistisk bredde i innholdet. Medietilsynet har i tilknytning til dette aspektet vist til at forskriften 2014 ble endret som følge av at ordningen ble gjort plattformnøytral. I departementets høringsnotat av 25. mai 2012 (Utkast til forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier (en mer plattformnøytral pressestøtte)) er det fremhevet at

medier som utgis daglig på papir i de fleste tilfeller vil inneholde et bredt tilfang av nyhets- og aktualitetsstoff, og at det dermed ikke er behov for detaljerte innholdskrav for slike medier. Hensikten med å gjøre endringer i den alminnelige tilskuddsordningen, var ifølge departementet, å « redusere barrierene mot digital publisering og innovasjon i avisbransjen ». Ordningen etter den samiske forskriften gjelder fremdeles bare for utgivelser på papir.

- (71) Videre bemerker klagenemnda at formålene med og hensynene bak å yte produksjonstilskudd etter den ordinære og samiske ordningen, skiller seg på vesentlige punkter. Formålet med den alminnelige tilskuddsordningen er å stimulere til « et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier karakterisert av høy kvalitet og uavhengig journalistikk », jf. forskriften 2014 § 1 andre ledd. I formålsparagrafen er det følgelig knesatt at publikasjonen skal kjennetegnes av « høy kvalitet og uavhengig journalistikk ».
- (72) Formålet med den samiske tilskuddsordningen er ifølge forskriften § 1 å « legge til rette for demokratisk debatt, meningsdanning og språkutvikling i det samiske samfunnet ». Produksjonstilskudd etter den samiske forskriften ytes kun til publikasjoner som har den samiske befolkningen som hovedmålgruppe. Et viktig formål med den samiske ordningen er fokuset på utvikling av det samiske språket. Dette formålet kan oppnås uavhengig av hvor bredt publikasjonens journalistiske innhold favner. Det tilføyes at fremveksten av flere samiske publikasjoner ikke bare vil stimulere til språkutvikling, men også legge til rette for meningsdanning og demokratisk debatt så lenge det produseres nyhets- og aktualitetsstoff. Sistnevnte kan oppnås uten at publikasjonens innhold favner tematisk og sjangermessig bredt. Stilles det for strenge innholdsmessige krav til publikasjonen, kan dette, etter nemndas syn, gå på bekostning av både formålet knyttet til språkutvikling og formålet om å legge til rette for demokratisk debatt og meningsdanning.
- (73) En annen viktig forskjell er at støtteberettigede samiske aviser har den samiske befolkningen som målgruppe, hvor stoffet naturligvis er vinklet ut fra en samisk kontekst med fokus på saker i det samiske samfunnet. Etter forskriften 2014 § 3 gis produksjonstilskudd kun til publikasjoner som har allmennheten som målgruppe. Stoffet kan videre ikke være vinklet ut fra en spesiell faglig, politisk, ideologisk, religiøs eller etnisk bakgrunn, og heller ikke begrense seg til dekning av ett eller få samfunnsområder. I denne relasjonen kan det vises til høringsnotatet fra 2012 på side 14, hvor departementet uttalte at utkastet til forskriften 2014 avgrenser mot medier som hovedsakelig er rettet mot avgrensede publikumsgrupper. Departementet la til grunn « at i den grad det er grunn til å støtte andre typer medier, er begrunnelsen en annen » enn å fremme den brede samfunnsdebatten og å holde befolkningen bredt og generelt orientert om ulike samfunnsspørsmål.
- (74) I mediestøtteloven av 18. desember 2020 § 6 er det, i tillegg til de formål som er nevnt i forskriften § 1, inntatt at produksjonstilskuddet til samiske publikasjoner skal « stimulere til produksjon av et bredt journalistisk innhold rettet mot den samiske befolkningen ». At produksjonstilskudd skal « stimulere til » produksjon av et bredt journalistisk innhold, er selvsagt ønskelig, men samtidig noe ganske annet enn at det gjelder et innholdsmessig krav om bredde i innholdet. Formålet med mediestøtteloven er å gi mer langsiktige økonomiske rammer, som bidrar til forutsigbarhet for søkerne, jf. §§ 1 og 3. Klagenemnda tilføyer at det ikke er holdepunkter for at mediestøtteloven innfører nye innholdskrav eller endrer

formålet etter den samiske tilskuddsordningen eller øvrige tilskuddsordninger. Dette støttes av at det i Prop. 138 L (2019-20) på s. 38 er fremhevet at materielle endringer i tilskuddsordningen ikke er tilsiktet ved innføringen av loven, som for øvrig uansett først trådte i kraft 1. januar 2021, altså etter at tilskuddet var innvilget.

- (75) Klagenemnda har etter dette kommet til at det i forskriften om tilskudd til samiske aviser § 4 første ledd nr. 1 ikke kan innfortolkes et tilsvarende krav til bredde som gjelder etter forskriften 2014 § 3 første ledd nr. 2.
- (76) På denne bakgrunn legger klagenemnda til grunn at det er tilstrekkelig at publikasjonen inneholder nyhets- og aktualitetsstoff som er dagsaktuelt og at dekningen er løpende, for at innholdskravet i § 4 første ledd nr. 1 skal være oppfylt.
- (77) Spørsmålet er følgelig om publikasjonen inneholder stoff som er dagsaktuelt og at dekningen er løpende, slik at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner.
- (78) Av sakens dokumenter fremgår det at Medietilsynet gjennomførte «en enkel kvantitativ innholdsanalyse av publikasjonen», både for årene 2019 og 2020. Dette ble gjort i samarbeid med Høgskolen i Volda, og gjaldt tre fullstendige utgaver som var oversatt fra samisk til norsk. I tillegg ble samtlige utgaver av publikasjonen fra 2019 og alle utgavene i e-avisformat fra 2018 gjennomgått for å se om utgavene det ble foretatt innholdsanalyser av var representative.
- (79) For tildelingen for året 2019 var resultatet av analysen at 25 av 28 artikler ble ansett som dagsaktuelle. For tildelingen for året 2020 var resultatet at 11 av 18 artikler ble ansett som dagsaktuelle, mens to var delvis dagsaktuelle. For begge årene er det opplyst at den forenklede gjennomgangen av utgavene i e-avisformat viste en tilsvarende oppbygging. Alle utgavene hadde en leder, en hovedvekt av sidene var dedikert til nyhetssaker og det var innslag av kulturstoff og kronikker. På denne bakgrunn fant Medietilsynet at publikasjonen oppfylte innholdsvilkåret i forskriften § 4 første ledd nr. 1.
- (80) Til klagers anførsel om at innholdsanalysene er for snevre, bemerker klagenemnda at Medietilsynets *Retningslinjer for innholdsvurdering, produksjonstilskudd*, hvor det står at et representativt utvalg for innholdsanalysen vil være ti utgaver for publikasjoner som utgis ukentlig, er utarbeidet til bruk for den alminnelige tilskuddsordningen. Retningslinjene er for øvrig bare interne, og et slikt omfangskrav kan ikke forankres i forskriften. Om det skal gjennomføres innholdsanalyser og hvor omfattende disse skal være, avhenger av den enkelte sak, se til sammenligning nemndas avgjørelse i sak 2020/243, avsnitt 222-223. Nemnda bemerker videre at Medietilsynet selv skriver at en analyse av tre utgaver for hvert år ikke er representativt. Nemnda deler denne oppfatningen, men legger til at innholdsanalysene av samiske aviser er mer ressurskrevende, på grunn av oversettingsarbeid. Tilsynet har i tillegg gjennomgått samtlige utgaver av publikasjonen fra 2019 og alle utgavene i e-avisformat fra 2018 på et mer overordnet plan for å bekrefte at funnene i innholdsanalysene var et representativt materiale. På denne bakgrunn er nemnda av den oppfatning at tilsynet har gjennomført en forsvarlig analyse av publikasjonens innhold.
- (81) Til klagers anførsel om at samtlige 48 utgaver isolert sett må oppfylle innholdskravet i § 4 første ledd nr. 1, er klagenemnda av den oppfatning at det ikke

er dekning for en slik forståelse av bestemmelsen. Kravene til antall utgivelser og nettoopplag i bestemmelsens andre ledd, gjelder «[i] tillegg» til vilkårene i første ledd. Ordlyden gir ikke støtte for at bestemmelsens første og andre ledd skal ses i sammenheng. Tvert imot tilsier ordlyden i første ledd at innholdskravet ikke gjelder for hver enkeltutgave, jf. formuleringen «avisen». Denne forståelsen støttes for øvrig av vilkåret i § 4 første ledd nr. 6, hvor det framgår at avisen i «siste kalenderår i gjennomsnitt ikke har hatt mer enn 50 prosent annonser av det totale volum». Avisen kan dermed oppfylle vilkåret i § 4 første ledd nr. 6 selv om enkeltutgaver inneholder mer enn 50 prosent annonser.

- (82) Klagenemnda er på dette grunnlaget kommet til at publikasjonen inneholder «nyhets- og aktualitetsstoff av dagspressekarakter som gjør at avisen klart skiller seg fra andre typer publikasjoner», og følgelig at vilkåret i forskriften § 4 første ledd nr. 1 er oppfylt.

Forskriften § 4 andre ledd – krav til nettoopplaget

- (83) Klager har videre vist til at publikasjonen heller ikke har et nettoopplag på minst 750 eksemplarer, jf. forskriften § 4 andre ledd. Klager har begrunnet dette med at bedriftssalg og frieksemplarer skal unntas.
- (84) Klagenemnda tok stilling til spørsmålet om bedriftssalg skal medregnes i publikasjonens nettoopplag etter forskriften i sak 2020/89. I avsnitt 36 konkluderte nemndas flertall med følgende:

«Flertallet har etter dette kommet til at punkt 8 i skjemaet for stedlig opplagskontroll ikke kan tolkes slik at gaveabonnement ikke skal regnes med i opplaget. De 473 gaveabonnementene skal medregnes i opplaget i den utstrekning det framlegges adresselister som kan kontrolleres mot avismottakerne. Det vil måtte bli opp til Norsk Opplagskontroll AS å fastsette det nærmere opplegget for en forsvarlig kontroll.»

- (85) Klagenemnda finner det tilstrekkelig å vise til vurderingene i sak 2020/89, og legger til grunn at bedriftssalgene som Norsk Opplagskontroll AS har medregnet i publikasjonens opplag, skal tas med i regnestykket.
- (86) Når det gjelder frieksemplarer, følger det av opplagsreglene fastsatt av Mediebedriftenes Landsforbund (MBL) og Landslaget for lokalaviser (LLA) at 300 slike kan legges til dersom nettoopplaget er under 5000. Samme regel framgår for øvrig av forskrift om fastsettelse av opplag og utgaver i nyhets- og aktualitetsmedier av 17. september 2014 § 3 første ledd nr. 3. Denne forskriften og opplagsreglene fastsatt av MBL og LLA gjelder imidlertid ikke for tildeling av produksjonstilskudd til samiske aviser.
- (87) Medietilsynet har forklart at det er lang og fast forvaltningspraksis for at den samme regelen gjelder ved beregningen av nettoopplag etter den samiske ordningen. Klagenemnda har ingen rettslige innvendinger på dette punktet, og legger derfor til grunn at frieksemplarer skal medregnes i opplaget.
- (88) Publikasjonen hadde følgelig et nettoopplag på minst 750 eksemplarer både i 2018 og 2019, jf. forskriften § 4 andre ledd.

Beregning av produksjonstilskuddet

- (89) Klager har videre anført at Medietilsynet må omregne antall produserte sider på samisk til et felles format, da publikasjonene gis ut i ulike størrelser. Det er vist til at dette er avgjørende for å få en riktig utregning av det variable tilskudd, jf. forskriften § 8 tredje ledd.
- (90) Medietilsynet har forklart at det ikke er nærmere regler for hva som skal anses som én side etter den samiske forskriften. Tilsynet viser på denne bakgrunn til at antall sider skal beregnes uavhengig av format, og at det er avisen selv som må velge hvilket format som er mest hensiktsmessig for publikasjonen.
- (91) Siden forskriften ikke regulerer hva som skal anses som én side og hvilket format den fysiske utgaven skal utgis på, kan ikke klagenemnda se at det er grunnlag for å operere med en standardisert målestokk for hva som er én side. Etter nemndas syn måtte i så fall tekststørrelse, skrifttype, linjeavstand, bildebruk, hvor stor del av siden som måtte være utfyllt med tekst og så videre vært tydelig regulert. Klagers anførsel på dette punktet kan på denne bakgrunn ikke tas til følge.

Saksbehandlingsfeil

- (92) Klager har anført at vedtakene om produksjonstilskudd er beheftet med saksbehandlingsfeil. Dette er nærmere begrunnet med at forskriftens vilkår for å få støtte først er vurdert etter at vedtakene var truffet.
- (93) Medietilsynet har forklart at det interne notatet fra innholdsanalysen for tildelingen for året 2019 er datert 7. januar 2021, fordi det da ble gjort en korrigering i notatet knyttet til beskrivelse av metode. Det er opplyst at denne innholdsanalysen ble gjennomført 9. desember 2020 i samarbeid med Høgskulen i Volda, og at samtlige artikler ble kodet denne datoen i systemet som ble brukt. Notatet ble ifølge tilsynet skrevet i etterkant av analysen, og ble i hovedsak ferdigstilt før vedtaket ble fattet.
- (94) Klagenemnda finner det derfor godtgjort at innholdsanalysen for tildelingen for året 2019 ble gjennomført før vedtaket ble truffet. For ordens skyld legges det til at det interne notatet fra innholdsanalysen for tildelingen for året 2020 er datert 13. november 2020. Klagers anførsel om saksbehandlingsfeil kan på denne bakgrunn ikke føre frem.
- (95) Når det gjelder klagers anførsel om at det er en saksbehandlingsfeil at Medietilsynet ikke har vurdert om publikasjonen oppfyller kravet til bredde i innholdet (breddekravet), vises det til at et slikt krav ikke gjelder etter forskriften § 4, se gjennomgangen over.

Sakskostnader

- (96) Klagenemnda vil til slutt knytte noen merknader til sakskostnadsspørsmålet.
- (97) iSámi.Press AS har anført at klager skal pålegges å dekke deres sakskostnader knyttet til klagebehandlingen. Ettersom klagenemnda har tatt klagen til følge, er det på det rene at klager ikke kan pålegges å dekke iSámi.Press AS sine sakskostnader, jf. forvaltningsloven § 36 andre ledd.
- (98) Når det gjelder klagers rett til å kreve dekket kostnader i forbindelse med denne saken, følger vilkårene for dette av forvaltningsloven § 36 første ledd: Klager kan

tilkjennes dekning for «vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket».

- (99) Klagenemnda oppfatter klagen slik at klager allerede har fremmet krav om å få tilkjent dekning av sakskostnader. Kravet er følgelig fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 36 tredje ledd tredje setning.
- (100) For at klagenemnda skal kunne ta stilling til om klager har rett på å få dekket sine sakskostnader, må klager konkretisere kravet og dokumentere at vilkårene i forvaltningsloven § 36 er oppfylt. Klager bes i så fall om å ettersende dokumentasjon til Medieklagenemnda for sakskostnadskravet.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Medietilsynets vedtak 18. desember 2020 om å tildele iSámi.Press AS produksjonstilskudd for årene 2019 og 2020 er ugyldige.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er godkjent elektronisk